

Publicerad 2007-02-19 20:21 av Fenix Fågeln

Man ger bort en sak man slitit för i flera år och ger den till sin närmsta vän, som sedan slänger bort den efter några veckor...

Ynke novell, bara en kort saga bara men hoppas på att det ska bli något

Fiktionell (Vill säga att dessa två ej existerar

Världens bästa för en vän...

Jag ska göra det bästa och största grejen till min vän nånsin
för denne betyder mycket för mig och min framtid
att denne finns där för mig

jag vet vad jag ska göra, jag ska snida en trä häst
den ska bli större än mitt huvud och min trofasthet
jag ska börja nu

jag har slitit i flera veckor och ser resultat och nu så känner jag igen mig
men nej nu gick den sönder och jag måste börja om
fy vad taskig världen är men det är min vän värd
att jag fortsätter

flera månader har gått
gjort om trä hästen mer än fem gånger och nu så gick den sönder igen
varför ska denna värld plåga mig
men för min vän gör jag allt

i tolv år har jag slitit för att fullända min trähäst
och nu så är den verkligen klar
jag vankade över till min vän och denne blev stört förtjust i den och sa att denne skulle behålla den på en
plats bara hon minns

veckorna efter frågade jag min vän hon hade gömt den
denne svarade att den var gömd på ett hemligt ställe
jag höll upp en träbit som liknade ett hästben och svarade
är verkligen 12 år och en soptunna så här mycket värt att slita för... ?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fenix Fågeln med Poeter.se id #9451 innehar upphovsrätten